

танцювальними рухами своє твердження); організація виставок-презентацій захоплень дітей та їх батьків, серед яких є тематичні, пов'язані з українським одягом, предметами побуту: «Бабусина скринька», «Самоткані рушники», «Українські прикраси для дівчат» та ін.

3. Залучення дітей до самостійного вивчення зразків народної хореографії з подальшим обговоренням.

4. Включення в танцювальний репертуар українських народних танців. Осучаснення їх змісту.

6. Обов'язкове спілкування з вихованцями українською мовою.

Висновок. Визначені педагогічні умови патріотичного виховання молодших школярів засобами українського народного танцю можуть сприяти урізноманітненню змісту хореографічних занять, активізації творчої активності учнів, вихованню інтересу до народної творчості.

ЛІТЕРАТУРА

1.Верховинець В. Теорія українського народного танцю / Василь Верховинець. – К : Музична Україна, 1990. – 149 с.

2.Мартиненко О.В. Теорія та методика роботи з дитячим хореографічним колективом : навчальний посібник / Олена Мартиненко. – Донецьк: ЛАНДОН-XXI, 2012. – 232 с.

Юлія Туроверова,

студентка 1 курсу II рівня вищої освіти

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **Ю П. Тараненко,**

к.пед.н., ст. викладач (БДПУ)

АКТИВІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ НА УРОКАХ СУЧАСНОГО ТАНЦЮ

У рамках Болонського процесу особливо актуальним постає питання щодо створення умов такої організації навчання, яка б оцінювалась результатами пізнавальної діяльності здобувачів освіти. Відтак, з огляду на гуманістичну спрямованість сучасної освіти, творчо-пізнавальна діяльність є необхідною умовою формування творчої особистості дитини.

Проблеми творчої особистості та її розвитку є предметом дослідження І. Беха, І. Зязюна, В. Моляко, В. Рибалки та ін. Педагогічні аспекти формування творчої особистості дитини висвітлені у роботах Р. Пильнікі, Г. Полякової, С. Сисоєвої та ін.

Тому, на сучасному етапі розвитку педагогічної освіти, надзвичайно гостро відчувається потреба в новому трактуванні цілей, які б дозволяли використовувати зміст навчальних дисциплін у формуванні творчої індивідуальності особистості, у створенні такого освітнього середовища, яке б забезпечувало стійку орієнтацію дітей на активність, пізнавальну самостійність і творчість у навчальній та виховній діяльності.

Активність кожної дитини на всіх рівнях залежить від активізації навчального процесу в цілому, а творчий процес – від особистості педагога, його вміння відповідним чином організовувати творчу діяльність дітей.

Танцювальна діяльність є творчою за своєю сутністю, а педагог-

хореограф у ній виступає творцем.

Мета дослідження – визначити педагогічні умови активізації творчої діяльності дітей на уроках сучасного танцю.

Управління активністю дітей традиційно називають активізацією.

Головною метою активізації, на нашу думку, є формування активності дітей, підвищення якості навчального процесу, який спрямований на засвоєння емоційно-ціннісного досвіду, забезпечення адаптації особистості до соціального оточення, а також сприяння самореалізації та розкриттю творчого потенціалу особистості в різних видах діяльності, зокрема хореографічній.

Нами розглядається хореографічна діяльність як середовище в якому відбувається цілісне художньо-естетичне виховання та творчий розвиток дітей шкільних та позашкільних закладів освіти. Тобто під час хореографічних занять і уроків, через цікаві, посильні дії, відбувається розвиток когнітивної, емоційно-почуттєвої, психофізичної, творчої сфери особистості дитини.

Спеціально досліджуючи сучасний танець, К. Нестерова визначає його як напрям хореографічного мистецтва та вид художньої діяльності, який включає взаємозв'язок індивідуальної рухової та емоційної виразності (пластики), імпровізаційності та креативності, що призводить до створення засобами руху суб'єктивно нового художнього твору, який забезпечує творче вираження внутрішнього стану танцівника, і не спирається на раніше створену хореографічну постановку [2, с. 8].

Невід'ємною складовою уроків сучасного танцю є імпровізація, яка передбачає створення нового, несподіваного, непередбачуваного твору мистецтва.

Аналіз методичної літератури з хореографічного мистецтва, спостереження за проведенням уроків сучасного танцю з дітьми різних вікових груп у народному ансамблі естрадного танцю «МарЛен» та хореографічному ансамблі «Міріданс», власний танцювальний досвід у цьому напрямі дозволили визначити умови активізації творчої діяльності дітей на уроках сучасного танцю. До них ми віднесли: стимулювання інтересу дітей до творчої діяльності в процесі навчання сучасному танцю; використання креативних методів та засобів навчання, використання прийому пошуку власного рішення; створення й розширення творчого мікросередовища на уроках сучасного танцю, що сприятиме активізації природного процесу саморозвитку задатків і потенційних можливостей кожної дитини.

Отже, сутність сучасного танцю в системі активізації творчої діяльності полягає у танцювально-руховій активності дитини, в ході якої набуваються і вдосконалюються не лише спеціальні хореографічні здібності (еластичність м'язів і суглобів, пластичність та краса рухів, легкість стрибків тощо), а розвивається творча індивідуальність (вміння відтворювати, інтерпретувати, створювати різноманітні за видами та жанрами танцювальні твори тощо).

ЛІТЕРАТУРА

1. Зязюн І. А. Інтелектуально-творчий розвиток особистості в умовах неперервної освіти / І. А. Зязюн // Неперервна професійна освіта:

Проблеми, пошуки, перспективи : моногр. – К. : Віпол, 2000. – 636 с.

2. Нестерова К.В. Современный танец как средство развития творческой индивидуальности подростков. Режим доступа: <https://cyberleninka.ru/article/n/sovremennyy-tanets-kak-sredstvo-razvitiya-tvorcheskoy-individualnosti-podrostkov>.

Єлизавета Фоменко,
студентка 1 курсу II рівня вищої освіти
факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **Ю П. Тараненко,**
к.пед.н., ст. викладач (БДПУ)

РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ СУЧАСНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ

Особливістю сучасної освіти є ідеологія самовизначення особистості, ознаками якої є навчання і виховання особистості на засадах гуманізації, створення умов для саморозвитку і самонавчання. Одним з основних завдань навчання і виховання є розвиток творчої індивідуальності, виховання людини з активною життєвою позицією, з умінням свідомо регулювати власну діяльність та творчо підходити до вирішення проблем.

Аналіз наукових досліджень свідчить про те, що окремі аспекти даної проблеми вивчаються багатьма науковцями (А. Адлер, Б. Ананьєв, Л. Андрощук, Т. Благова, О. Бурля, Л. Виготський, С. Забрєдовський, А. Леонтьєв, О. Мартиненко, Л. Митакович, О. Радченко, К. Роджерс, Ю. Ростовська, С. Рубінштейн, Б. Теплов, К. Юнг та ін.). Попри чисельні наукові розвідки, у яких висвітлено різні аспекти окресленої проблеми, на сучасному етапі бракує теоретичного аналізу досліджень проблеми творчої індивідуальності підлітків засобами сучасної хореографії.

Мета дослідження полягає в розробці методики розвитку творчої індивідуальності підлітків засобами сучасного танцю та експериментальній перевірці її ефективності.

Творча індивідуальність підлітка в сучасному танці – це актуалізація підлітка в суб'єктивно новому художньому продукті (танцювальна комбінація, етюд, перформанс) як результаті художньої діяльності. Специфіка сучасного танцю дозволяє використовувати його в якості засобу розвитку творчої індивідуальності підлітків тому, що заняття сучасним танцем є творчою діяльністю, яка задовольняє потребу підлітка в самопізнанні, самовираженні, самопрезентації і саморозвитку [2].

Експериментальне дослідження проводилося нами на базі будинку культури «Бердянський Райагропостач» у хореографічному ансамблі «Міриданс», де наш досвід роботи складає понад трьох років.

Для розвитку творчої індивідуальності підлітків нами була розроблена і обґрунтована методика навчання сучасного танцю, що реалізовувалась поетапно. Підготовчий етап передбачав формування танцювальної лексики (мови танцю). Етап інтенсивного включення в танцювальну діяльність розкривав творчу обробку раніше вивченого матеріалу в результаті імпровізаційної діяльності. На етапі творчого